

Lwowska Narodowa Naukowa Biblioteka Ukrainy im. W. Stefanyka.

Odział Rękopisów

Zespół (fond) 139

PAPIERY TADEUSZA CZAPELSKIEGO

11. Tadeusz Czapelski: Artykuły różne naukowo-publicystyczne i notatki z historii 1889-1918.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Львівська бібліотека АН УРСР
 ВІДДІЛ РУКОПИСІВ
 № 201.11/п.4

Чапелівський Мадерин
 (Скарелівки V)

65 арк

Публіцистичні, науково-популярні
 статті, нотатки з питань історії

1889-1918

60 арк.

Левів

и под.

автографи

[Decymały już gęsto drzewa
starych sadów Białogrodu
gdy w najczystszej chwili
życia znalazłem się tam
niepostrzeżenie. Izewski moje
pokrywał jesienią popiół z We-
zuwiusza, w Kresznie ptasza
Łukwir Weedecker "włoski,
głowa" i serce pełne były Ita-
lii i jej boskich cudów.

[— Molim (proszę) — odezwał
się miękko pobratymiec "otwie-
rając mi" drzwi wyjściu z dworca
Białogrodzkiego drzwiczki umies-
zczone od starych drożki
hotelowej. Późnym wieczorem
o dniu srodze didyistym
mimo, iż ulice oświetlają
elektryczne, trudno dojrzeć
choć cokolwiek. Czuję się za-
to bardzo brzydko niewinny,
wdrapywanie się pod górę
i czuję się przytem woni
cebule, które "pobratymiec"
jarzą niewodnie, spo-
żywać musiał ponad poli-
cyjnie dozwołaną miarę. [Ho-
tel... hotel rozpaścił się
austriackiego typu, z ugne-
snionym do impertynencji
portjerem i z stereotypowo
uśmiechniętą fräulein
w białej [Kochanowie].
nie dostać

[illegible]

[Srebrnawy widoczuie mój
 paxport poprawit'ie na-
 zajety i portjer do imper-
 tryneji ugneczniomy. [- Dobry
 dan (cien dobry) - porikat
 mnie z scobena, serbny tez
 crestujac garbka. [A cien
 zapowiadat sie ^{neuywiscie}
 jak mayenie. U wrick ^{scien} ~~scien~~,
 Honce, ~~gnata~~ potudniowa
 wiosna. Zgadza ty wo dry -
 mat'ie niat'ie rodrazu sirocco
 jeden z tych ktore bynaj ^{stary} pla-
 ga Wiatogrodu. Turysciem driny
 trwat krotko nie zniechajac
 przypadcomgo Turysty. [Wlos
 mnie potaca, biegnie ktos,
 za nim tenci, smarty, Ku
 zatomowi ulicy spierajai
 stumy. ! Ja za niemi. Zdale
 ptyng tony ^{hurnej} (trojskovej nie -
 zawrocluie Kapeli. [Tozom
 moim ukazuje sie pochod
 ofobliwy. Wier na cele mu-
 zyka o gesto ramerowanych
 mundurach, za mig popi
 w dlonzich, du ziemi spadajacych
 ornatach, terer zas drciei,
 drciei drciei nyclami, myptkie
 postrojone jak lacyi. W
 zgnach ^{miosa} ~~zgnach~~ palomy, u
 szyci zawieszone majc dzwonki,
 ktore, gdy omuzka milkuie

poobgryzają przy śmiechu i
srebrzocie. Tych dzieci zaś
coraz więcej, tyż i do roz-
winętych okularach podokulow
i robotników ze spody ka-
deckiej manerowych (z doby-
tym, krótkim mieżem. W końcu
(Krosz) arcy) (przysto-
~~przysto~~ (pocierany pan jak na
głowie) policy przystata i miera,
ktory ~~zwie~~ się Nowakowicz.
Osmak cały przebarwny, wodzi-
nemi wiją się słoty krawie
od cerkwi do cerkwi, ureszta-
tate, białe miasto! [- Co to?
[- Werbica, śmięto palm,
nienych dzieci, nienych serbów
wiofny śmięto!

[Nie chwał dnia przed zach-
odem! [Werbica uproszbita
~~widna~~ tak różow, tak optymi-
stycznie, z taką zasturmonata
sita, in gorby mnie ~~tu~~ w tej
chwili ~~tu~~ (Wiatoprod, o
Serbie i myślu, co serbów
zapras, odpowiedzialnym (en-
tu ~~zmem~~ ~~zmem~~); Ten ci jest
narod iscie miewiny! O to
ludzie wolni, wiy rają pełną
piersi wolności stodki smak
ję daje zakusytomai miodnicy.
Żiwio! żiwio! [Ale... (widno)
~~widno~~ chwały fata żiwogię.
Nagle (zadumiały na bruku
bowiem)

wehikuł, za nim jeździł kilku
 rano cwałujących. Rozparty w
 powrocie wojtkowy nucił na
 prawo i lewo spojrenia ostre
 i zimne jak stal... Policmajster!
 [^{Podobnie do} ~~z~~ (stada) ~~spłonęły~~ pta-
 ków odpadł stum na myśli
 strony. Wawalata melecioła
 wilkiem, zmilla niemal sty-
 kaurigie, ale utra^{lona} ~~ła~~ ~~ty~~ jui
~~zawieszona~~ w paucy. [- Milan
 coś weszły - syknął obok jęden
 z meebodeniów. [- Albo Ale-
 xander szaleje - cłoda
 Lwowski Głós długi. [I
 przynad rok werbicy, święta
 palm naodonego, ~~z~~ pobudzone
 za/pdo czynności obo odgrywać
 oetad pocyto obecności proby
 i zandarmów na kerdym
 niemal Groku.

[P. ~~stali~~ policmajster był nie-
 stymżony wynur^{ajac} ~~z~~ ^{znów} ~~z~~
 o Wilhaseł ^{urzędów} ~~(w całej całej) alla-~~
~~z~~ ~~z~~, a to jego ponowne,
 huraganowe pojawienie się ~~z~~
 zrozumia^{eli} ~~z~~ już białagrodziawie...
 [Oto przybliża się oddział
 konnicy, wśród niej wie-
 deństwa landara. Mieściona
 dwa prebogate, ponson^{pełne złota} ~~(mun-~~
 dury, uwieńczone biało ba-
 raukonemirapawu ostre-

6

Łapiących w górę Nitach... wyszło
 to zaś należy do domu Królów:
 Aleksandra i Milana. Ale-
 xander, do piernego w po-
 wozie miejsca (przylepiony, wy-
 syta i podofularów bledne,
 lekwe spójnienia. A Milan?
 [Tu mała dygresja. [Adam
 Sapieha był bez wątpienia je-
 dynym i najlepszym znawcą
 szlachty polskiej. Wiercie mi-
 nawiał często — nie masz mil-
 szych, przyjemniejszych i bar-
 dziej fereleśnych ludzi jak
 szlachciw naz, na nsi, u
 siebie. Gonić jui kiedy ^{pan brat} ~~utłame~~
 się w mieście, relobny w tej-
 linder i z setką porośpatę w
 Kieckem po zapłaceniu raty
 Tomaszowa; oho! nos do góry,
 ani don! przystępuj! Najgoni zaś

jeśli machniesz kci³ z ma-
jątku, znaj³ się r³ nagle na
ulicy, wtedy... Tu już nie
Koucyt nigdy st³ froids
„czerwony usi³are.“ [Ex-
Milan Obrenovic przedsta-
wia mi się teraz jako szlach-
cie polski w tej t³niej w³ście
miewsotej f³zie!

[Gość Wyymy i Szawudy w
r. 1887, do³ad w tomansku
wy³intnego Christara ~~z³ezid³~~
~~tu~~ z polon³ w³scien³ich,
przy³monary (Kwiatami (Sabra
Kor³ów Rocclerera, — ci³ryt
się Milan w³h³re, z³awie u
serbo³ sympaty, a³u³ili
jego jedyn³. [L³bowick to by³
zuch³atego sprytu. Nie³onier-
ny bonvivant, a³ do of³alnego
t³lu³enia c³ciel h³sta: Wein
Weib und Gesang (przy³zeu
Gesang pod³edną p³o³ od-
g³yna³ rok); w³ada, K³ry Kraj
sw³ raz poraz r³ynuje do-
s³tu³ie, pot³afion Serb³
ja³by hipnotyzowa³, a³har³
K³eske, by naj³romot³iej³
na ~~sw³~~ sw³ ob³cie kory³.

W³or, gabinety minist³,
giet³ca, b³unki, Kulisy i
~~ch³er~~ chantant³, ~~tu~~ ^{pe³ne} (z³ w³rost
nie³praw³odobnych epi³od³

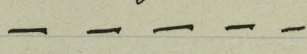

z życia „krota śmiechu i zabawy”,
~~mi naszy wprost nie prędo-~~
~~postulac~~, chociaż jechma już
 tylko „historja furty” z Kona-
ku do Trianon pani x x
 wiodącej, wystawia w zupeł-
 ności, aby zalepopularyzować
 monarchę i monarchję. A mnie
 mimo wszystko trwa odtużo
 stosunkowo! Byłoby dlatego,
 iż z faworu Austrii i Rudolfa
 uczynił ~~z~~ Serbję królestwem,
 grając ją równocześnie w stan
 najroznopodlinszy.² I powstała
 go dopiero mariaż opętanego
 pnie Dragę Maryn syna!
 [Jeżeli Regnard za rtem
 more powie, iż „Kardynał-
 wiek wiać obruszył grupstwa
 w podziale” — to bez wątpienia
Aleksander I sy Stwierst Stoma
 te w zupełności. A pny tem, co
 za odruchy despoty i tyra-
 neronowego potroju, jalki
 upor szalony aż do posłubienia
 fatalnej Łuniewiczówny, która
 za moment pozyc w koronie
Duszanów pogrzebała siebie,
 meza i dynastję! Skandal
 z niebymele tragicznego finałem!
 [Emisjony już stary Konark,
 miejsce ^{pnie} ² olim trzej Karini. Z skryt-
ki buduarowej, w Witryj Królew-
stwa para pnieyta całą gozinię

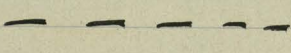
! na pół obłąkana

Śmierelnego strachu i ~~chwilę~~
 trwałej nadziei ocalenia wśród
 palby karabinów, szeregu
 pałaszy i pochutnywania.
 zoddactwa, i skrytli tej nie
 pozostawo śladu. Jednak ^{Komanda} party
 historii serbskiej brudzi (plama
 zawiniona nie tylko przez bar-
 kanyńskich morderców Ale-
 ksandra Tępego.

[Łandara ~~Wrocław~~ wtopia
 się na podwóne pałacu]. [Ło-
 niere sprezentowali broń, a my-
 znać ~~nie~~ należy, iż ucywili to
 z pewnością. ~~Wszystko~~ Wskazywa-
 nie do zagrozenia. Oficerowie
 zgrabni, ^{potężni, iż się mijało.} ~~choćby lekko rozmawia-~~
~~li w mundurach na męz-~~
~~przebiegających.~~ Mniej efektowni
 natomiast baralenysci. Jeden
 z nich wskazywał na obraz moich
 z Koniem w spowół, któryby zor-
 nął barzo Mieczysława Frenka...
 "Historie z matego garnizonu"
 wtopię się i tutaj zbyt często, że
^{często nawet jak}
~~zobacz~~ (na armię która liczyć
 może ~~z~~ 200 - 300.000 chłopów.
 [P. Konstantynowicz ustrymuje
 naprawdę.....

[Wto jest jednak p. Konstanty-
 nowicz? [Mój przyrodny przy-

zgoła)

jacid. Serb fanatyczny i wy-
jątkowy, gdyż optymiści są
optymistami. Patriota ~~widny~~
z utkwionemi w słońce oczyma
oczyma, stał ślepie formalnie
od jego blasku. Serb mieni
„Królom, Stowianickiego pochodnia
Białogród”, Stowianickim Kon-
stantynopolem. Snytem
podkreśla ^{zanne} wyrażenie: Beograd
z serbska, lub Białogród po
polsku, nigdy Belgrad, jeli
~~chcą~~ chcą zatraceni serabi!”
[Teraz oprowadza on mnie
po ulicach osiemnastowiecznego
blisko miasta entuzjastycznie
sic na Karadym ^{jego celu} ~~jego celu~~ ^{brój},
i ~~razem~~ cieniem narci opozycji
(zrobiłbym) lub po natpieniamia) ^{ser-} ~~nie~~
^{bowit} ~~Stolling~~, przywróć. Niech więc
żyje rusliwy! [Poboczny nad
Danajem, przy ujściu Sawy,
niepomiernie ziemnia, oddalonego
zaledwie o kilka Karabinowy
lub parę minut jazdy koleją,
miejscowa tu Białogród nie-
popolicie melownego. Stare
miasto na wzgórzu, to siedlisko
kupiectwa; dawną siedzibę cyrko-
turecką, zamieszkałą jeszcze
meligni mahometanie; w
nowej wreszcie, Teraz jest zwanej,
kupięż życie Białogrodu ofset-
niego stulecia o zamieszkałym

jui prawie odpowiednim typie.
 Do „Europy” małe mu da-
 leko, mimo lampy tułkone i gęste
 sieci tramwajów, co tu uchodzi
 za wyjątek, a nawet cis kul-
 tury. [Nowy konan, monu-
 mentum milanowe, jest gota
 berpretacyjną i oburzeniową
 jakby nie wywołując. Twardy
 Ländlerbau nie ma wielokrotnie
 zmyślną architektoniczną. Wnę-
 trze „pałacu” też nie osobliwe,
 pełne bric à brac, lub z grub-
 sza improwizowanej mramiasto-
 ści. [W stokholm ~~być~~ będzie
 w biało-groźkiej stronie, wprzecz
 tu przedmowy ^{isnie} (zaświadcze-
 nie) i ciemności. Co dom, prawie
 to nałana! Dwie mykne z ułki
 „pod topem (dłatem)”, „pod ora-
 zem”, „pod aniołem” i „Mnie pre-
 jui, bezimiennie z bógostwioną
 prymitywnością w unieźnieniu: stół,
 bufet i krzesła Włchow. Tu też,
 oprócz moki, sprzedają na casze
 (symlańki): ranije (śliwowie),
bele i cerne wino, które morder-
 dny krajowiec rad odwrócić spawo-
 nane gady, albowiem tu jego forum,
 tu klub i centrum życia serba.
~~Widnie~~ ^{fare} z tyłu kawiarni ułożymy-
 to się nawiąże tingel-tanglami, w których
 Mitzi i Fanny, wyrażeniami z ^{wie} ~~fra-~~
~~ste~~ odcieńskich orfeów, z kulturą i
 do późnej nocy biało-groźian. ~~Widnie~~

[Powieściawny 14, iż zamienamy
 teraz ~~zbożę~~ zboczyć do Katedry,
 zatnymad się Nos u jej przysior.
 „Nie byram u Pana Woga z zasady”,
~~i zapisać papierosa~~ W Katedrze
 białogrodzkiej leż Obrenowice
 i śpiewa fenomenalną ^(ie wysoce) ~~kompozycję~~
 któremu odpowiada bordennej
 głębokości basso. Natronie senny
 metropolita, stanec lat chyba ma-
 tuzalowych, w nawie/prawie niwego.
 Toż samo ~~zostaje~~ w innych cerkwach,
 co mnie doprowadza do wniosku,
 zrent ^{zbyt} Tatnego, iż białogrodz
 musi ~~nie~~ mieć więcej Nosów!
 Natoliny Kupię się w Kapslice
 poselstwa austriackiego. Wtemu
 jak wtedy, przy pomocy evange-
lischer Kirche czynię miejsce sta
evangelische (czytaj: deutsche)
Schule. [Parlament, Skupszony-
 na, stare ~~z~~ szatno przygromi-
 najac drewnianą „Alhambra” na
^{naszej} Mielonej. P. Konstantynowicz,
 zanne z gestem dumy, u Karuie mi
^{dalej} Uniwersytet i bibliotekę narodo-
 wą z 30.000 tomów i ~~z~~ Killefset
 zebraniem pner Szafarziska ceniący-
 mi wielce rękopisami. Muzeum obfi-
 tuje w łodine wykopalistⁱ (nawet
 ollary numizmatyczne; ~~zostaje~~ ^{poza to} ma to
 nieco strojów, ~~z~~ kilimów i pańopliu
 z pokrzytych odz^z kinszatów. [Maj-
 carz^zig poświęcać mi Kaze przygodny
 mój przyjaciel nonę... reżuie,
 „pete” białogrodu. Wznie-

fiona Kosztu 2,500.000
 franców imponuje przedemmy-
 ściem (Serbowi. Tu bowiem
 wieprze znaczą tyle, co w Egipcie
 wroblecyle, a w Galicji kofra-
 ty. Ściśły się także ciceronie
 mój ^{pre} (zauwonym do ~~pracy~~ budowy
 tej mostem, po którym to
ponte dei sospiri przesunęła się
~~nieśmiała nieśmiałość~~ ^{skierana} na nieśmiałość
 noż, ^{po} nieuniknie (bogactwo ubogiego
 Serba. [Teraz przechodzimy do
 nowego cmentarza. W miejscu
 wstana się widać górne rońco
 w którym doły kaja się tu niemal
 siebie ^{spierają} ~~leżą~~ pod marmurowymi
^{obeliskami} ~~Kolumnami~~ : Garasani,
 Protier, ~~theatralny~~ Sirocrañas, i inni
 fregosatu głośni i potężni.
 Wziń rodzaj, nanelonego San-
 teonu. Nos jednak nie kare
 brać go nad to serjo, utry-
 mując ku rozpaczę już Mon-
 stantynowice, iż tutaj, za
 miernym grob ^{ratu} (kupić się
 można. [Za cmentarzem
 szmał silić ziemi, z fantasty-
 cznym pejzażem, jakies at home
 wisielców, bliższe podobne do
 dekoracji ~~at home~~ tencij od strony
 „Balu maskowego”, w której ^{primo} (tenore
 wyrzuci z swej piersi brawurową ariję:
 „Nie wiem więc, że gdzie tam — w
 głębi duszy...” Trudny, to, co

prawa, do meknicia
kompot z sioi jednocyfko-
wyd, ale filleborn przed laty
oczarowal naszoną tą War-
13 ~~augusta~~.

[Wracamy do miasta.] [Poc-
dnie. Stoić dozwiera ~~złota~~
z wstęga. Wzajemne. Ten i
iów z Kupców odchodzą do domu
z braku Klientel; otwiera sklep
na ości, oddeja w ten sposób ca-
ły dobytek opiece mehodniów i
sumieniu publicznemu. O to
szaraś, mieniacz pieniądzy, na
znak swej nieobecności ustawa
w pręgu miszkę z srebrnem
monetami. [— Nieznany
ulicznego iebrać na, nie znany
złotoci. — podwinięta uszczęśli-
wiony Konstantynowi. [— Maż
Kuszości (Dziwca złośliw zame
Nos — u nas Krachną tyłko
ministrowie!

Delny cizy wstęgi.

Cella.

[Kupitem sobie w Wiatogrodzie
Kapelusz. [Martha: „Paris”,
Nos jednak objaśnia mi nie z do-
kładnością referenta gwałtu kau-
dlonego, iż pilśni i fabrykał to
echt wiedeński, i że zarówno wielu
„wyróbom krajowym” pomimo ich
serbickiej etykiety, dowiedzieć nie
możesz. [Do kupiectwa ofekcie-
miczasy garnie się verbowi coraz
więcej, w charakterze natomiast
Króluj, synowie Izraela spa-
niote, jako że hiszpański są
promienicący po całym Wschodzie
rozprawi. Nieoceniony Konstanty-
nowicz, spierający zawsze z infor-
macją, grozi podniesieniem wry-
ście tężyzny narodowej, upewnia
mnie, tym razem już bez opo-
zycji Nofa, iż żyd z serbem
nie wytrzyma współzawodnictwa,
ponieważ bywa zjedzony, lub też
(z ²serbion ¹gruntownie), i to
bez mekiego ~~was~~ ucisku, jak
na Jmytael w bliskim kraju
arpackowym. Złanem niebo-
suryka Kfijcia Mitosza, wiel-
kiego zarazem jowialisty: „na
jednego serba złożyć się musi
żyd i chorągiew”, taki on
szelma sprytny i obrotny. Wię-
za Serbia tylko 6.000 spaniołów,
a 7.000 ucieczników; „poza tem
naród to o krwi najwystępniej w Kró-
lestwie Kropki słowiańskiej”.

[— Nie mierz pan jeno Serbji
 miarę miasta. Łotąciuy naróć,
 Ło wieś... Tam jenne wiara gó-
 botia, crysta miłosć ojczyzny, tam
zadruga, to jest mpolnościz zwię-
 zana rodzina, tam obycraj męstary
 i cnota, tam nana pieśń na
 świat cały sławna, w której dusza
 Serbii i odwiečna siła. Nie
 poznasz nas drutadnie, gospo-
 dine, jeśli nie poznasz z
 wielkimi sławnymi chto-
 wiekiem, z uległymi i pny-
 wianą mądrą z sokoła-
 mi sióły naszych, mawczymi
 po nocach o wielkiem dawem
 w rólstwie; jeśli nie zabo-
 szujesz w chacie, lub pod
 dębem prawej, słowiańskiej
 gościuności...

~~[— Nie mierz pan Serbji miarę
miasta. Łotarskiy naród to wieś...
W niej dopiero księstwo, nie najpię-
kniejsze cnoty nasre, a łotarska
stara słowiańska gościnność.~~

[— ~~Wstydzi~~ O! tylko mi ^{znane} (nie
winywał ślony, mój Konstantynowicz
— i pneryna Nos z pospiechem —
gościenny jest i kłafgród, a już
najgościenniejszy u nim nasz ~~król~~ Król
Aleksander. O! parz dui temu...
ze zaprosił dwu wierzniów na d-
wrocy brzeg Dunaju, gdzie w krach
amielstwie ~~królu~~ ^{tryle} wywodzę Stowiki.
Zaprosił gnieźnie i Karat wykopać
sta nich dwa honorowe groby. ~~Stok-~~
~~Uroczyste~~ ^(Paradnie) wystrojone pandury
ustawili zaprowonych nad ich ofka-
nia, poświęca, oddali ^{uroczyste} (ortery słasty...
à bon portent, et voila gościnności
starej słowiańskiej! Teraz mój
deci, Konstantynowicu... [Docho-
dzi do mefsonania, iż natychmiast
pomoił wyjeździe ci dwa dżentle-
mani ~~serbji~~ niezmię się za cuby,
co jest tem prawdopodobniejsze
ponieważ serbowie zapalczywi są,
porywcy, wybuchający na pocer-
kaniu, i gdyby nasrali jeszcze
autizmo ^{znane} moim (Wroćcie noże, to
kto wie, jaby im pan Nos wypęst
na nieustannem ^{swem} ironizowaniu.
[— Serb wolnik — ^{prawi} (nie ustając
obronia dobę sprawę
~~prawi Konstantynowicu~~, którego
(niewywołanie

(wac' musiatem - serb' t'ez)
 Coraz, wiecej nauczam ^{oprac}
 mozolnej banfo uprawy ziemie,
 wodziej g'lownie kukurydzy i
 stotej przemie, j'est tej wzorowy
 hodowne w'otow, owiec i nier-
 gaczny. Stynne se, przecie
 nasze ^{niepoinjane g'liem} (tasy s'liwone, ~~staze~~ -
~~sada nymfkiego Probusa~~, nasza
 wiuna jagoda, r'ske cesana
~~nymfkiego~~ Nymfkiego Pro-
 busa sadzona! Mafo V'ko m'ie-
 ry, i' francuzi z uiej w'otanie
 fabrykuj' swoje Sauterney,
 cy Yguem... [- W'ot'e my
 j'otniej jako oryginalne, z
 francji odem! Sprijanny za
 drugie picuigre - dokonuj' i
 uprzykrony radykat. - Moze
 dla przekonania, napijemy
 sie po m'atej rasy i zac-
nego pary Frolla? [- Nie
ciu (miech) - celuj' i
 Krotko Konstantynowicz.

— — — — —

[- Zedaje ty, i' preporuicem
 podae' do pa'istkiej wiadomo-
 sci - Kontynuuat niezmg-
 crony nos - i' u nas wy'p'lo
 j'est pa'istkowym monopolem.

[- J'akto? [- Dony'p'lo, az
 do cygar, papierosow i stych
 obnyolini g'ernych zapadey.

To nierapomniany proreus
 Krotka Milana. Wie pan, -

publikacji. Co tydzień, pod
 hasła ogłoszenia nie zbyt sytej
 grupy, „musi ich nowa” (jak
 nie „nowe?”), a stał i główną figurą
 staje się raz wyraz sufler (coś jak
 ongi w romanse w teatrze)... Wzi-
^{gdyż}
~~nie ma~~ ^{tu} ~~można~~ o sztucznej rzu-
 ce? Głos impressario! [Nie znam
 serbickich malary, ale u siebie
 — czyby fatum ogólnego stonau-
 plie? — nie budowało sobie po-
 mniku w Nowym posaju ^{michajłowem.} ~~miłoserdziem.~~
~~Michajłow~~ Wolski był Haradzi-
 ra w romantycznym Valmezda-
 nie. [Wystawa Księżarowa. Blok-
 drier, a more i ancyfiet piśmieu-
 niczna ojczyzna: „Wól Leer”, „To-
 stoj i Fabiola”. Dalej trylogia
 „Jenkić i rigońska”, „Placówka”
 czy „Salwa” Soma, „Heine i Bo-
 caccio. Z muzyki: „La
 prière d'une vierge”, s.p. Ba-
 danewskij, Grieg, mennet Pa-
 derewskiego, wale straurow-
 skie i nieśmiertelny „Tigrjonoj”.
 Dla uzupełnienia: muzyka
 wojkowa uraczyła mnie da-
 wotnie w ciągu doby melodyj:
 „Stella confidente” Katarzyna
 zaś „Mandolinata”. Kiedyż i za
 jolnij dynastji dotrze tam
 „Wesoła wdowa”, najrozsia-
 plała muzykalnego ucha w
 XX-em stuleciu?!

— Smiles’a „Domowasna”

"nosć". Coś podobnego pome-
chofili, a morze i mechorę
jeszcze włosi; stąd u nich:
politicastro, politicone,
podobny jak dwie krople
wody do politykarska Hiafo-
grudu. [Była ras'tak... W
Kafanie tworzy się grupa. Na
stole wino, garoty. Przedmiotem
rozmowy przerwana z braku spra-
wa aktualna, ^{choć} ~~wszystko~~ ^z ~~toż~~
jest dla nich ~~aktualnością~~
tematem. Zaczem podnosi
się temperatura, mówcy wy-
wymają sobie z ust słowa, dy-
ktans coraz głośniejszy.
Zela się, iż padnie tu ~~nawet~~
za chwilę wielkie, młnające
hasło, ^a ~~o~~ ^o ~~urządzenie~~ ^o ~~dobrych~~ ^o ~~mir~~
i postępu ogólny. Niefety, nie-
fety! Wo oto jawi się msta
minorona: „nizsto ne wałe-
mo (nic nie znamy)”, „propa-
lizmo”, ~~refren~~ ^{jui} refren porta-
lający ty (teraz w nieskon-
ność). Nic więc oślad oprócz
utyskiwań, nic prócz pme-
leniania z pustego w próżnię,
zielnej myśli płodnej i
górnego w porysach lotu!
Serbowie są malcontentami
z zapady, wiecznie niezado-
wolonymi z wszystkiego i

wrócimy." Chciałoby być jeszcze...
 Ale czy doróść już do menter-
 stwa [poław wpółczesny].²

[Sreżubną gorącą politykę
 serbow podsycają berksytyque
 sicuti. [Ojciec ich sicuti i sicuti
 Miłom Popowicz, ~~romantyczny~~, jak
~~się zetaje, i dramatyczny~~. On to w r. 1841
 przeniósł Vidow dań (sicuti i sicuti
 Wita, wygnanie bity na Koffonem do-
 lu). Sreżubny z zelobycia 750-in
 prenumeratorem mógł ośledzić się
 teatrowi... (wówczas, autorów i
 publiczności. [Dziś miniatury Neo-
 grad licy garet piśtnaście. Jedne
 są efemerydami]

patrz z kopii
 su str.
 27. b.

27. b.

Klonyd, żywot mi trwa i kwie-
 ta, iune wegetują dłużej.

Wszystko zaś w nich wysma-
 ne jest na friturę politycz-
 nej, z gruba tu i tam do-
 mienka „fensacyjności“, dy-
 sto sfaudalu. I te feuilles

de choux chwytła serb co pięć
 z cheimotcią, objaśla się mi-
 ni w Kafanach, kupuje po
 Wilka na ulicy, żeby nicmi
 uraczyć jejne sąsiadów
 i przyjaciół politycznych.

[W stuciznie tej zasmak-
 meły nawet i Kobiety, które
 w Serbji mniej dotąd kwe-
~~piły się do czytania~~ Humady się
 z alfabetem!

[Wizajda i serbja - nie
 da się to, jako żywo, zrymować
 z Tatrosicą! [Zapewnia się

pospiesznie na Terazję lub
 Valimeglanu (o romanty-
 czności tego parku drugą rolę
 była już mowa), daję lotem
 śmy do światła... męczydny!
 Ztąd - bez ~~zbyt~~ uogólnień - za-
 nac' się mura sceny o drama-
 tyzmem miara, zabarwienie,
 ztąd, ona, głowy meza Korona,
 Koronę go cześć, może nie
 po myśli strofy Jana z Bar-
 notasem. [A dzieje się to
 tem Talwiej, i, je "i", jego"
 wzgledna specjalna etyka
 nphodnio - potndnio, a raczej
 brak etyki, brak wielki
 poczucia religijnego. Cechy,
 jak się nędo, puste, duch-
 wienstwo bezmiernej w pre-
 sji potęgi, Bz' ciemne, rai-
 niei (wspolitychone i bez naj-
 mniejszego na miastu wpły-
 wu. W praktyce religijnej
 nie myśli nikt nigdy. Wtóry
 dni w roku popu (tradycyj-
 oto myślo. Dni z ngdę się
 same! [I chyba obca jest
 w zupełności jstiejnemu serbo-
 wi pnestwa Le Play'a:
 „narody, które wypełniaję
 przykazania dekalogu -
 Kwię; Ktoie je Tamiz -
 chyla się ku upadkowi; Ktoie
 je odkuaję - gina..."

[Serb ogromnie ³Wośka ojczyzny
 z daleka. [Mówię tu o tych,
 Witony ja, Serbji Królestwem, wyko-
 domanym w ujęlniach Wiednia,
 Sorbouny i Oksfordu, o europej-
 cykalskiej cyrtij Wroci, dyplomatach,
 ministrach i metacjami ^{ch}lumi-
 nar~~stwie~~^{stwach}. [Tak, oni ja Wo-
 cheja... na jasnym brzegu, w wierz-
 kulmeniu Paryża, lub wśród ka-
 Tazu Värtknerstrasse. Wzrosty z
 nich retesymia się tam spa-
 lenie za swoim Dunajem, za Sana-
 icatem, wielkiem Królestwem.
 [I wówczas staje im na pa-
 nigrze promienna przystość
 Serbji duszanowej, Nicdy, Sil-
 ny "car, władca ^(Bułgarij)Macedonji,
 Albanji, Tessalji i Greji pot-
 nocej stanowił pierwie prawa,
 głośił Zakonnik, dźwigał
 wzniesło, miasta, handel ~~z~~
~~z~~ (nauki. [I jak ziaruś
 różanica przesunaje ^{poboz}~~potęż~~
 nie wspomnienia: Wossonego
 Pola, Larara smierci trajiquej,
 tyłowiekonej niewoli osmańskie,
 upadku, to znów cudownych
 przebudzeń ²nańolu... I jawia
 się im iżo bohaterowie i ofiary,
 ci, co zwyciężono rwa ¹Kajdany
 i ci, co meczuicy. A liczba =
 ich: legion, a i więcej: ojczyzna! O!

Sta.

njeen od puga Kara Džordžij.
 Oto Mitrož Obrenović, nauđu-
 jay: „bij Karde aielonę jukūig
 tureckig,“ ^{dostojny} patet patrac, Vtōry
 dat podraliaz Serbji nowozytnej;
 oto ich tytu wciagu oftalniego
 wielku, tytu az do... Hladzi
 Loji! [Lrji na megru dūij
 opneć się noftalgi, fpraguis-
 ny zapachu swoich tgi, wid-
 ku śliw kwitnucy, i powietrza
 Beogradu, pećci nasz serb
expresem orientem do granic
 ojczyſtych, aby tu ^{znany} ~~expresem~~ ^{rychła} wpaść
~~znowu~~ w naćoj polity konania,
 aby myſtło i myſtlich potę-
 pic w czambu, pnieć
 się Kardej władzy, Kardelemu
 autorytetowi i na ^{już widać} ~~już widać~~
^{fix'ach} Kub w Kafanach biadać ber-
 piodnemi fłargi: „niszto
ne walemo, propalismo“ i
 toć dalej. [Wydrzby Ło jectnate] ^(tychich)
 kytka serbska wtaćiwieć? 2

[Kolonia polska w Lwosku -
 sie, w r. 1899. ^zktadala sie z
 nieznaej liczby osob. [Sne-
 wodnicysty jej z wielu i ungu dr
 Gasiorowski, ceniony wielce ^{czlowiek i} (te-
 kan, przyjaciel domu, polak
 z krwi i kości, wtracajacy ^{do} (co
 trzeci stowiane, panie do
 krowieju. [Dalej ^{ma tu być} ~~wymianowo~~
~~mi tu~~ dr. Sondermajer z Ga-
 licyi, ktorego rozina ulegla jui
~~rozstaci~~ wplywowi serbom. Dy-
 rektor banku Marzki, namu-
 wianin, ~~ma~~ ciencyz wzytosem
 tego tegiego finansisty. Iny-
 nier Lenckowski osiwlit
 stolice i rozpiat w niej siec
 telefonow, oraz wprowenit
 tramwaj z ramienia Kompanii
 Francuskiej, a pozniej ~~zostu~~
 radu. Bylyta przed niedawnem
 p. Winawerona zapoznata
 cytajaca Serbie z pisaniami
 polskimi, Stomacra Biegle
 i z wyborem. [^{Prawdopodobnie,} ~~z wybraniem~~
 jak zwykle polacy zagranicą,
~~iz w Lwosku bankowal w med-~~
 dyje z uity kazdy w pojedynku.

[Do naj^{ciekawszych} ~~intryg~~ curiosités
 Wiatogrodu należy Kolonja po-
 fetyka. [Panowie postanęli
 to świat w świecie, pozorując jakby
 murem chińskim odgródzonym,
 a przecie ci „arendarze Serbji”
 trzymają wciąż sekcję na pulścu
 pacjenta... prezesa: Hw-
 Tężeństwa, znają ^{Wiedeń} tego drgnie-
 nie. [Może to i warto poznać
 ich z lotu dziennikarza? [Wice-
 senior. Przedstawiciel Rosji
 p. ~~S~~ Sergiejew, z Wierzięgradz-
 ka ożeniony. Postaci atletycz-
 nej, szwankuje jakoby na
 zewnątrz, co mu zgoda nie
 przeszkadza pędzić u nas
 swego pedantyzmu. P. Ser-
 giejewowa zarywa niemałej
 ilości serbów popularności.
 Lubiana u drzwi restaura-
 cji aranżowaniem zabaw na
 cele dobroczynne - Wierzięgradz.
 [~~Wierzięgradz~~ Reprezentantem
 Niemiec Kf. Ratibor - Hohen-
 lohe. Lowt court: typowy
 prusak. Bar już ausser Dienst,
 rozpiera się przecie tutaj z buń-
 crucznosciami. Jego następcę

Kaiser 33
 à la Wilhelme wasy stały się
 przytwarione, jak uiecznie w
 legendę przeszy pewne epizody
 z soirées u dworu. Rozpiśnięty
 się o tem srenko garetli serbfko
 atakują Kořia i Kriřin (z ty-
 lućem Durchlaucht i ten wstanie
 swój tytuł aż do uprzykrzenia
 alicentujacych. [Austria nie-
 meta tu ^{rozmaitych} (niewy) snj obrońców.
 W nadmiar genialności nie posta-
 drawo ~~nie~~ z nich wżakie zardne-
 go! Byli wje pp. Schüssl i Lzi-
 Han. Pierwszy z nich to figura
 z wiedeńskiego Ringu, o intelligen-
 cji i manierach emaneow
 Wamawie br. Brenner-Jessach,
 stana, który imponował głowie
 grenadyjskiem wzrostem. Br.
 Lzihan podbijał serbow ~~attache~~ ^{uprzej-}
~~o~~ ^o ~~o~~ ^o i serdecznym tonem (w
 c. 4. Akademji orjentalnej mu-
 szał to być przedmiot wykłado-
 we). Obecny poseł ~~Br.~~ ^{p.} Forgach,
 w chwili najbarfiej sta Au-
 strji krytycznej, przeciągał
 długi podróż swą posłulną.
 Serce czy dyplomacja? Sotak
 Pomian-Konfki, attache wy-
 słany rozprawit u Kolonji naj-
 leppenspromuicenie. [Turcja
 - to Feti pasza, ulubieniec
 sułtana, uhożący za tegoż ston-
 i doświadczonego męstwie snj
 majsterka.

[Sp. Whitehead & On, po-
 fet Wielkiej Brytanji, ona naj-
 popularniejsza z małżonek
postanowików. Na jednym z
 balów przybrała ^{na się} kostium
 serbki z czaśców duszanowych.
~~Przedtem lady ona~~ ~~sa~~ ~~obje-~~
 czony cięciarem historycznym
~~tego~~ ~~ostat~~ ³ wieczem ² z ¹ złoty
 gościnny wieczoru, ale wprędy
 to niezmiernie na haussé
 jej papierów. Panstwo ci żyje
 z całym monde'm serbskim;
lady cudownie rozlewa herbatę.
 Lord, to uśpobienie flegmy
 i... nie bytu. Złoty i bawien
 nie istnieć: nie styry nie,
 nie wisi i nie wie nigdy o nicem.
 Pewien Anglik, któremu spre-
 śliwem raz dybuckę posta,
 best: „Dobry mi pan: the
right man in the right
place. Anglja ma najszu-
 śliwą rolę w wyborze swoich
 ludzi”. [Preszta „ciada dy-
 plomatycznego”, to już
macédoine, które spotyka
 się u dworów... z Simulici-
ssimusa. [Amymy ci pao-
 naty stronicy 35.

35.
38

wie ozdobić ubranie, pachnący,
gładcy, równie jasny z pod je-
dnego stempla, ~~z~~ z gromadzą
się kolejno u siebie, lub w sa-
nach najstarszych wód serbskich,
takich Bogicewiców, Simiców,
Christiców, gdzie jawią się też
w homeopatycznej dawce na-
czelne figury władze. W ostat-
nich latach przyjmował selek-
cję tomaystra biatogrodzkiego
znany w Polsce ~~tytuł~~ potet
~~Wierchow~~ Milau Christica,
zonaty z polką ~~br. Graeve~~.
br. Graeve. Długo obojgu go-
spodarstwie zabrania te na-
leżały do najmyślowiejszych.
W takim więc chez soi ~~ja-~~
~~da się obiad, obiad~~, ciągną się
złoty ^{mudra} (zimny, serje obiadów,
five o'clock'ów lub party
bridge'a. O polityce nie styry-
ją nic, ani słowa, a ^{precie} ~~jedno~~
~~czu~~ tu jest ^{jedno} ~~laboratorium~~ pre-
~~stytutowe~~ głośnie i wielce
dystyngowane. [Podobno ~~stara~~

clawna dyplomator)

(metoda: fint, sztuczki i ko-
loryzowania - ^{jako vieux jeu} ~~wiejsze~~ - odgry-
wa ją z Kretesem. Mówi się
teraz w oery prosto i otwarcie.
Wskutek tego jeszcze barziej
okłamują się wszyscy!

— — — — —

[Przyjaciel mój Konstantynowicz
~~cyfrowe~~ ciceronał mi ^{wreszcie} ~~przebieg~~
~~Konstantyn~~ w Topricderze, Wersalu
białogrochim, jak to po prostu
nadmieniał ~~Konstantyn~~ ^{z naciskiem.}

[Wersalka ^{to} Topricderu, w całem
tego stona znazenia z góry Kret-
esowicz, trudno nie przyznać,
iż lekka rydelceja Kretesowa
ma parady parę i ciekawą
Kretes. [Z poza rortorystydy
dnew rysuje się ostry szaryt.
Avala i sylweta domu ruz-
zanego ściśle z historią Obren-
wiczów. [Jakaż tu idylla, i jak
sielankowi bymali tu wstady?!
Sprykota wprost rozgryzająca!
W domu, czy tnech potojach, pełno
pamiątek po starym patriar-
rze Mitoszu, który z pateras
i handlara ~~wołow~~ ~~prybył~~
~~wny na wieś swego chłobuś~~
~~cy Obrenowicza~~ ~~starego wojevo-~~
~~de i Kretesem paszaliu.~~
[Tu waga Kretes chłobuś, ~~wny~~
~~stary chłobuś~~ ~~prybył~~ ~~tu~~
sprawca zarazem odrodzenia nar-
dowego ^{Serży} i w tym właśnie Topric-
derze, ~~niech~~ ^{wszęd} ~~bulon~~ ^{platajów}
zumićci pierwszą szkołę rolniczą.

[Tu więc pamiętkowa Kromka.⁴⁰
chleba, z wyobrażeniami Mitosra praysmar,^(?)
^{tu} Stoczek wolkowy, miedzi i sa-
mowar z Tuty. Wicniec se rboj
nad reszta z kiazistami, a w niej
ulubiona lektura miłogowa:
Kalendan, Landwirtschaft
Veita, Obstbaumzucht" i Die
Chemie des praktischen "Le-
bens." Nie wiele więcej, pomimo
poszukiwań ołkiem ^{ostrowickim,} ~~biblioteką.~~
~~Ważne~~ Dalej obok maski pośmier-
nej... paczka na muchy, różowe
okulary, laska i czapka seniora
rodu już ^{wy} zagubionego. Spiesure...
para trenów; ^{raczej} ~~pomysł~~ to
bowiem Książę samo sobie rzucił
^{buty} ~~ciężkie~~, podrasgły jego potom-
kom czynili to ^{jaki} (austriaccy)
dyplomaci. [Milan zjeżdżał
tylko na Królowie przejażdżki.
Aleksander między tego zabobon-
nie unikał. Naciego? Wo oto...
~~tu~~ w pierwszej komnacie, tu
przy szerokich sofach tureckich
stoi stół, a na tym stole plamy
krwi zamordowanego w r. 1868-ym
syna mitosronego, Michaiła. Usie-
kligo zaś ~~zatrzaśnie~~ Waregor-
giewier... [Głodne ^{zame} (sensacji
świsłki białoprofkie wspomniady
subrosa, ii ^{mają się tu} ~~nie ma~~ ja-
wić ~~się tu~~ ^{niedawno} ~~na chodzie~~ młodościwie,
który po osłabieniu krwioślednia
dworzą topczidlerskiego stał się
jak ^{też} ~~pan~~ jego ~~patry~~ i dzieć. Czyż-

by nie był w to swoje ścieśnienie,
równie nie pewne, jak jego po-
chodzenie? I na jednakiż efekt:
jako się w tym tajemniczym
przechodniu przewinać śluby
cień Obrenowiców... [Ale
ciemie nie obkłada się w ciasto!

- - - - -

[Sred otromu ~~tytułu~~^{prawie} laty wy-
padło mi znowu zatrzymać się
~~z pociągami do pociągu~~^{Królowa} (w Habs-
grodzie. [Z ~~królową~~^{wstąpić} chwilę pra-
gnęłam obrócić na poznanie się
z Adamem Koszutićem,
tym jedynym pośrednikiem
pomiedzy nami, a Serbią i jej ru-
chem intelektualnym. [Koku-
tia, student Ogonowski, ~~Student~~
~~Student~~ Haliny na uniwersytecie
lwowym, wysłany zjadł pracę
wprowadzoną w błąd policję
austriacką, oparł się o Wamse-
~~we~~^{współ} i Petersburg, gdzie nawet
pracował w Uraju. Obecnie
wybitny ^{bardzo} profesor najwyżej
uczelni serbskiej wykłada je-
zyk i literaturę polską, ogra-
dza gramatykę i historię mło-
dych polonistów, zwracających się
coraz częściej ku naszym pi-
śmiennictwu. W czasie pięćset-
niego jubileusza uniwersytetu
gagiełłowski otrzymał do-
ktorstwo honoris causa.

[Oto jest catornica, do któ-
rego drzwi pukaniem miewają!
bezkutecznie. Bawit po-
dobno na studjach zagranic.
Mam jednak nadzieję, iż
zamięci z nim jęzre usiądą
przyjacielski. [Pamiętam
serb, Konstantynowicz, taki
sam jak przed laty: fana-
tyk, mitomaniem opaczny
dyszący. A tacy miewają
długi żywot. Należym
wręczyć do ludzi, których
strachy są ~~Ważne~~ ^{Ważne} Cesarz:
„suchych i kościśpych”. [Ani
pani domysleć się może,
ile zmian ^{istotnych} ~~istotnych~~ od na-
szego roztania! Oddy-
chamy jedną pierś —
zaczęliśmy miśta... Serbia
w Haridym Niemcu iżie
napróżd i to przyspie-
szonym Kwitciem. [Wę-
paster ne wryskiem.
Zna gatunek się do oświa-
ty, mnożą się szkoły,
uniwersytechy, witaie,
młodzież wzięta się ostro
do pracy. Są już tych
^{bractw} ~~bractw~~ na wielu po-
lach widoczne wyniki.
Nawet Kobieta, ta
tak posażana o spetię
(i duszę!) podniosła
głone starając się oprostować
mężczyźnie. Znać ~~można~~ ^{można} ~~można~~
ogólne wyzwanie, ruch...

na którego następnych zasiedzi uogólnia Nagriczon, Kierownik Szkoły

[P. Konstantynowicz jest monarchistą. Swojego kraju uprzedziwił i obrenowców, dziś Karagiorzowie mają w nim ~~gustego~~ obrońcę. [- Naż Król - ~~to~~ ~~jest~~ ^{to} gromien serca i ~~słowa~~ Zalek. Właśnie że bliżej nie uwiery mizdy, jacyoby mógł się przychylić do zepsucia Aleksandra. O kom-plocie zapewne wiecieć musiał, ale był on raczej za uwierzeniem z kraju i abdykacją. [- Brat Królewski? [- Arsenjusz? Ten nas nie obchodzi wcale. Habitué paryskich Kabaretów. [- Królewicz? [- Pomimo wypadków wielo-windocnemu szalenictwu, wyrażeniu sympatyjny. Ser-bja czuje dobre, jak wiel-kie w jego sercu zajmuje miejsce! Należy go mieć swoczy za nim w ogień. A przy-tem) Chtopiec to inteligencji wprost niepopolitej. ~~Pali też w nim podobni,~~ ^{li nieraz!} ~~jemu zachwiasze ~~najlepiej~~~~ ^{Zobaczcie, może już rychło ~~am~~ / kiedy} ~~nieproszając sobie rady!~~ ^{stanie na tronie!} [- ~~Niektórzy rosyjscy?~~ [- Wię-
cie Aleksander, dylematy etc., choć ci chytrośficiele. Któż -
[- Inowiara mi wierunek śmiadego smu-
Któż młodości z wyrzem ~~duży~~ ^{cały} ~~i~~ ^{cały}
Dumy.

44

[Widz ^{możesz} ~~możesz~~ / się tak o myślicie
co królenskie, myśliciel uioj 41.
dat wyraz oburzenia prbów na
prasę zaprawioną. [W myślicznym:
calomnie, calomnie "upravia ona
najmniejszą na bezbronny naród
nagane. Zenoletyue fałszowanie
faktów, kłamliwe oświadczenie Karidgo
Kroka Kroka, Ksiądzat Krosi, skupstwo
ny, protekcjonista! Serbia, niedug
Neue freie i ciuymd tej Plattów ziru-
jącej w przedpokojach ministrów
austrojańskich, jest Wcoja, Wrajeu
wielkiego ~~st~~ skandalu, skłaniam
na kark i zagładę. A najsmutniejsza
i na lew tyż & informacji, fałszy-
wanego chytne pour le roide Prusse
daje się rapac i dzicuniki polskie!
[— Gdzie plemię na naga solidar-
ności, gdzie prosta uczciwość dysku-
sji, gdzie wreszcie lojalne wyra-
żenie się za serce cię z naszej
strony? Paty pan... Wczoraj tańczono

u dworu. Ubrana w białą kitay
kontusik rodagła waza,
Celina Dobiecka przesunęła
się w figurę mazuronej. Toż
zaraz dziś Wieczne Nowosti,
korzystając z pierwej lepszej
spokojności, prezentują pióro
już nie tylko przed tem uo-
sobieniem polskiego wódzistwa,
i przed polką - ale oddają
~~choć~~ całemu narodowi.

Tak skromna notatka
balowa urasta w pełną
pełnię i kończy się po-
cztą wianą. Sięgnij
legionów." ^{Natem urwał} ~~[Przedzedy]~~
~~1843, 2. Sierpnia 1843~~
~~notę~~ ^{notę} J. Konstantynowicz. ~~II~~

~~[Z pewnością]~~. [Nie wchodzi
tu w pomyślny zarządek] przecie
należy, iż pomyślny się nare-
z pomyślnymi Słowianami, a
zobaczaj Serbja, głosił. [Nie-
dys, w pierwej potwie minio-
nego stulecia, nawiązali
je literaci, poeci, uczeni.
Tómazgi pieśni ludowe,
tworzone w ciągu wieków, ra-
psody przypominające Homere-
ra, zbliżali Groginiński,
Gaszyniński, Bieloniński, Ka-
lestki naród do narodu.
„Serbja jest potęgą całego

Włemicia ^{u siebie studiuj} Stojaniewicza —
 Zamość (Maciejowski, którego
 zwów „Historię prawdy i fałszu sto-
 wianickiej” przetłumaczył Christy. D-
 Vrynn ten pobudza nawet Stojan-
 wicza do fundamentalnej sty-
 tomowej pracy. Artykuł Miłko-
 wicz w odczytach o poezji serb-
 skiej (XVI — XXII) ocenia słoty
 gęstą ludową i oddawia npe-
 niaty obraz, twórcy fantazji
 serbow. Zarenu zajmują się ni-
 mi: Zamość, Pawinicki, Koper-
 niki, Grabowski, Koffelwisch da-
 fach, ile pomnę, jai tylko En-
 glad Stojanicki, Smolnicki i jezui-
 ta Erermiszki. [Wtedy w
 Serbji wybuchnie ogień — a pali-
 li tam ogień — wówczas edysnany
 reporter pisał „po surrogaty”
 dop. Seyda Hngona, który
 almut wie o tem tyle, ile p.
 Wiktor Leffer o rewolucji w Por-
 tugalji, obaj zaś Konsulowie, nie
 ubliżając ^{wcale ich} (z) generalnym mościom,
 całą swoją wiedzę czerpią z New
 freie Presse. Wgry misz na
 stoju, jak w wielkiej średnicy,
 „Historię Serbji” Stojanewicza.
 My dowiadujemy się o tem via
 Paryż, gdzie wśrodku serbowie ucy-
 wali harum [Ale swą boleść
 swoje bifje ima. Kaidachoroba
 ma swoje ziele... W Sofii przed
 niedawnem osiadł ucyony orien-
 talista, mazyceł, niepo-

Spolity zarareu pisan,
 Gnegonenski. Dajady ora-
 sy gorae, i oto oddaje on
 jui publicystyce niemałe
 uistugi. Gaz Kurjer, druzi
 jemu, odbiera najlepne i
 szutgaję informaje. Wytoż-
 by wje nie^{możliwością} ~~podobianym~~ new
 stałe od nas uwierzytelnie-
 nie Vugoś w tej Serbji wtrą-
 cej, państwa srebrnego Kny-
 za na czerwonym polu?
 [A zwołanie firsaj!

— — — — —

["Za se i u se" - star serb-
 jui kasto, za siebieⁱ siebie,
 orlepa ię tam gis' cores zroświej.
 [Dobryta do żyrego w am-
 biji frej, w manemias (Serbja,
 chęneśa potężnym odruchem
 którego lewicowaię nie bycie
 nikt, kto zna, bawianście
 niepodziawsi. To, co przed
 niesięcem jenne zdaleko się
 wprost nie ^{podobienistwem} ~~możliwością~~,
 jui jęst neorywistość. Naj-
 większe kleska Serbji jęst
 cudem nagle zaregnana:
 upadły melnie ^{spory} ~~part~~ par-
 tyjne! Narod poczuł się
 jednem stronnictwem: cdy-
 mu! Jedyny w skupowuie
 towarzysz "też przypomnieć
 " sobie musi, iż ma ojczy-
 znę!

Imieniu ~~Komitetu~~ ~~Tommy~~ ~~Tab~~
~~osisty~~ ~~historij~~ mam razny
 razai' Iniejne zebrane.

Mito ni jeł zainte powitai' Wsi
 Lulaj Tapram panie i spawoni
 podkowce - powitai' i podkowce
 za gotowci i jakę poproszysie
 na upe niezwanie. Spewnie
 co prawda tyłko waz obowiazek
 ale w czasie obecnym ~~nie wign~~
 unichecenia, ospelstwa i ob
 jstnosci jai proste spewnie ob
 wiazku staję się niejednokrotnie
 ciota!

Przynajmniej wiec aby w gronie jedyn
~~czynnosc~~ ^{przejstem} mysla, jedyn zrywem
 pragnienie, w gronie ~~sioty~~ ^{bram} ^{sioty} polskiej
 ducha i krwi polskiej - przezwic

Książka dla Ciebie
 historycznej po ~~Wojnie~~ wojny
 światowej napisała T. J. po-
 wstanie ~~Wojny~~

[illegible]

Lal 30 - durij Karwet Wren
 a puenier to ^{tylko} jedno pafnu tych
 samych porowin, ~~podajnie~~, me-
 nen i nalfici pnenikajacych ~~kat~~
 cat, i plotz Karidezu polana!

Lal 30 mgki, Katury, nicdoli
 pierwtwa najstrawniejszego do wrypluif
 pierwtu - boi strate najdriusysioie
 stowale Tatury preboli Amilli
 utrate ajurygu, utrate zicmi
 rofiniej, najstrawniejszego ~~skatu~~
 jakim spowca nas obdany!

LCoz pytam nad nie cenniejszego?
 Nad te nape ^{estate} (pole, Bunniare tary,
^{dunne i} ~~gornie~~ gory i cyrte naki, nad
 chety i domy nape gornie fi wzpli
 opionu nasi w tej samej wane, 2

tym samym męskim na tym
zryciem, z tym obyczajem polskim
nad który nie masz raciejszego,
z tą głowicią bronić mego
choćby jęzić nawet w grób

powied. n. d. Koss zła chwila być miała
Głęboko się nie wrofił ~~chwila~~ ^{potworem}
~~była była potworem~~ ^{Tak potworem} ~~moje~~
potwora matkę ~~wykonanym~~ wykarm-

ionym, wykonanym potwora
pierzni, ~~na~~ ^{do} boju za Polskę
zanne gotowym - chwila bym brój
w nieroli ~~sta~~ ^{sta} ~~nie~~ ^{nie} żyć tak
cudną, tak najmilejną, tak
świętą ojczystą matką!

A chci' się myśleć potęgi ^{piętki} ~~potęgi~~
wypiloty na miaz, chci' je świątobliwy
Kieści skłone nie trój cępi rozdano
Jednak —

Palke zije i iji' hecie, bo zije
muj! [Patru!

Ł So lat temu w chwili otropnego
upadku ^{żył myślały wtedy jedyną groźną} narodu ~~ciężny~~ ^{ponocier} ~~zadanie~~
Chłwiwajany domod zidowia i sit
nowy, wielkopomny Konfesyja 3
maja, Ktorzy to aktem wielkopomny
wypnufili'iny inne narody, zwane
niecierpiące chłopca, winajac
wypstacie stany, braterstwo ogolne
wprowadzając. Potem ^{znow} nad
Kraju coraz samajne i groźne
zawisty chemny, groźniejszy się
pod okami Napoleona aby Krowie
sra obfite, lepna, doły ajiny nie
wpralery. Nie było Kalka i Euro.
nie groźniejszy Kwi tej ³ ~~światkami~~
nie pulewali, także ole niej, ole

Polki; ale jej przynosi, oła
śmierć tej matki matki
narodzi!

Ofiarowana nam wydrzyna ślępo
ze szmaty ziemi pomógł mocar
stwami wybioronemi matce Polka
nie mogła zadowolnić ^{zadani} ~~polaków~~
~~narodu~~! Miato jedynę chwilę
t. j. Un'lesku Kongresu ale je-
casy ^{pod obuchem} (tunc narodu uspi, porwał
się wmezai' ucisk, tłumiono
karde, inielna myśl polska
wyrzwaną żywcem z piersi Karde
gorzej bijąc o Polki ferce! Tros-
zył się z tego mureń ^{stwor.} r. 1831.
~~z nocy białogardz, co grany~~
~~złoty podnie a umysłowie przed nami~~
~~nieboby uciony. Bohaterki to~~

był wypitek, Tak iż świd cały
 układał w postępie przed nami -
 ale potrzeba go było aby nawrócić
 umarł w samolubstwie, w świd-
 Źwie, w próżniactwie i hulawczym
 życiu. ^{Tak potrzeba go było jako umarłego 1863}
~~potrzeba było~~ ^{od nas} ~~ofiar~~
 z życia i majątku jeleń tyński,
 tego chrysta krwawego - ~~jeleń~~
~~zawalone przez prągowie~~
~~Wszystko nieszczęście dla tyłku r. 1863~~
 krute pokoleń nie spotkało! ^{Stary}
~~zgrzyt brzozy~~ ~~zgrzyt~~ ^{Stary}
 to leży, Konieczna ofiara z
 boga z niewie gnieły i pręgi-
 niemi nape! [So miy
~~Dołtar~~ ^{nauwysim} ~~je~~ ^{ci}
 cierpienie, nieznanie, niłom, ach
 bo prois polaka Piłł Tak
 w świecie ~~ci~~ ^{ci} cierpiei z kraj
 nie potrzeb - nauwysim je

historyc naroda sy twory, obchod-
 ny godnie ^{stycznione} ~~histore~~ syto -
 w Karidym ~~niech~~, w ~~Karidem~~
 Nowie, w myśli ~~Karidej~~ ^{były prolektory} ~~karidym~~
 polakami - i to nietylko w nstach
 ale w dywie, w dywie, wsi w
 opieraniu wrogis posrepton,
 w pilnowaniu mowy godniej,
 w popieraniu Karidej ~~nowy~~
 smyslniej, Karidej ^{sprowny} ~~nowy~~ do de-
 mienowu celu wiadawej! Wmy-
 gnu dla Polski: ~~Karidej~~ ^{cały} ~~tytuł~~
~~Karidej~~ jego spier, Karide
 dnia minuta, minuty Karide
 sekunda, Karide uderzenie
 serca - wmytko! ~~Przyj~~ ^{cały} ~~Polaka~~
~~Przyj~~ - a ~~Przyj~~ - Polaka ~~bezpie~~!

Lat 30th temu najorlechniejszy

a synowi polskich pomyslali

oddali ~~z~~ z kraj to co mieli

najdrozszy: krew swoja. I od-

dali! Oddali ~~z~~ jej more

a z tej krwi wstaj, to sta

nas nowe zycie! nie wstawaj do krwi!
lecz stawaj pod
brzoza polski
ciagle zycie

Ladzi po latach 30 ~~z~~ we ^{boj} ^{wojnie}

choi' bezkrawny, Spruziast

nie we nas patan ale z nami

Boj! Boj we bezkrawny

ale kuri jenne stranniejny,

gisi poswiecenie nieustannego

cruciania, pracy ciaglej

a twarz namaszy wymagajacy.

Przypięli ojcowie nasi lat
 temu 30, przypięli cięgi
 niemi na sobie ~~złoty~~ s'mierci,
 przypięli dziś i my żywi!
 Ojciec rbanienia już nie
 doczekai, ~~złoty~~ Amizeli
 redemna! choć na chwilę, Ami-
 zeli wspomnieć o Nij, o święty,
 Amizeli ~~złoty~~ ^{złoty} w berorganos
 i poddaniu się ^{w paręty mostki} ~~złoty~~ ^{lub w niewieście obrot}
 Liem bohaterom pomstania
 listopadnego — Brz. Ho-
 gośtan napełni prany!

+

2 dnia.

Scrypcie.

Główny 59
podarszone
Kierownik

[Dni temu parę odwie-
dzitem dom państwa x x.

[O nazwisko ich mniejsza,
choć - kto wie? - czy nie
zastęgiwałoby ono na pre-
żeranie wiersym nawet ko-
tom, a to ze względu na
sranową paucę domu. Dzi-
wna to zaiste niemiara! U
jednego z gubernatorów tu-
tejszych zakupuje za parę-
set złotych nowic^{skie} pol~~skie~~;
ma Bibliotekę wamantę i
cryta ją od deski do deski;
nie mieści z resady do
potrzebnych różnów swoich
wielkich imion Hoffmow-
skich, Schreyerów i Csa-
tówny, ~~stare~~ skrapliwie
nastomiat Puchaj~~ca~~ o
Cetmajęce, Żeromskimi lub
Sierwenskim; wreszcie nie
zapytuje nigdy o obliwa
pau ta: „co proz²” i
nigdy też nie zryka dżi-
gorai stoy: „całuję rzyki.”

[Podrzes mojej z państwa
x x bytności, mrozi się nagle

w sąsiednim pokoju ha-
 Tał, rmetes, rumor szalony.
 Gdyby równocześnie z tem
 pokrzykiwaniem przynędy
 dzięki maruży Dobronski-
 go, mógłbym sądzić ^{sądnie.} ~~Autorem~~,
 iż to pp. Dżarkiewicz i
 Flankiewicz z Szuchewiczem
 (prepranam, iż atieczestw
 ich z prostą tylko nieświad-
 mością tutaj nie przytaczam),
 sądziłbym tedy, iż bonytele
 ci dają pełną folę "re-
 volucyj naturze" oraz na-
 miar batka Szewczenki
 i przywołanym swoim wy-
 rajeń wyraz Salawskow
 w Tydki. Nie! To nie
 były odzienie pochutny-
 wania gburów słowiań-
 skich wymyślone szlachetnym
 brzmieniem z pieśni legio-
 now. Dr fedak nie po-
 tyebonat powłornie w
 "przedmuru Krucypopol-
 tej," jak średniowieczny ^{chociono} ~~medywan~~ wyrabiać prawa
 obywatelstwa dla nieśmier-
 telnych strof Wybickiego,
 których wyraz widać oble-
 nęty i zatwierdzały wstąż-
 -kami Eurozmy Strugi kmi polskiej.

choćże katonników znalazła się — jak stwierdza powaga,
Władysław Łoziński — prawdziwa ofabliwa, niezapłakana jęcen
z najoryginalniejszych zabytków wielkiej lwowskiej: obywatelskiej
tań. Otkaz ten zastępuje przedmiotem na uwagę z racji
materjału i techniki wykonania. Jest to stucco architektonique
i figurale w wielkim stylu i na wielkie rozmiary, jedyny staro-
żytny obraz tego rodzaju we fwarie, pewno i skądś w całym
Kraju." Autor miernany wrażliwie był mi przypuszczenie
około r. 1615 kłóty z artystów lub rzemieślników lwowskich
udział w dekoracji przedkiovej Kaplicy Jojnow.

↳ Rozszerzając jak się widać, Kościół, przyjdzie o dnowić z
gruntu ów otkaz, teraz główny zrestaurować ^{uszkodzone} wnętrze, do-
pełnić koniecznych robot malarskich. Ibrac wprawdzie
w tym celu zarząd Kościelny fundusze, lecz wobec devalacji
nie wystarczą one nawet na wzmieszenie rusztowań. Prósto
zmuszony jest odwołać się do parafjan, którzy nie sa-
kurs radu i miasta nie wchodzi, niestety, w rachubę.

↳ Jakoż zwracamy się do katolików i Polaków historycznej
dzielnic ~~III~~ ^{II} Wierzy aż nadto, że trudno chwycić pie-
niadź, trudniej znaleźć kiedysłowi, ale bodaj grom
wielow, wszystkich bez wyjątku parafjan już usta-
twiły dokonanie rozpoczętego dzieła. Winiśmy to
sprawie Bożej, narodowej, wiernemu zawrę frowowi —
winiśmy to wreszcie i sobie. Gdyż, jak ongi w dobie
zaraz, moru, wojen i podras ostataich zmagani ba-
tobijczych, błagaliśmy tu Skarbę o zmitowanie, odmiaw
tak i z nstwierdzeniem Ojczyzny niechajby duch nasz
Wzrepił się i ułatał w rzyg, w zmitowanym Kościele
Marii Magdaleny!

(Dziaton w ciągu Dwunastopięciolatnia ^{Świry i} zmierzchu i
wloty i upadki Dwunastu dyrektorów, Świry i
nie raz powodzenia) Ktoż par magna fuit, i rozpaści-
~~ne~~ katastrofy wrzucił nie do zenitu niemia. Kiedy już
„myślenie biny mełhom wyrzucił z ręki”, kiedy
ster straszany tonat, Sachorowski jeszcze umiał ra-
tować sytuację. Jedną poczynił ^{(nertuarn lub} na szachownicę re-
personelu preżura był giniącym na dwu tygodnie.
Z postaciu schodził offtatni, ~~raczej, na nim tonat!~~
~~Ład~~ Kiedy z imprez stary z ^{ośladaciu} i północy
niem nie oła ambitu ponie, lub poronij Konybci.
Sztytu i teatr Kocha, oł (jego Tajemnica. Do Nasz
„napięta” stygic i Kocie, żyje za tyłko z emerytury.

[Tall urnoic i zaturic na odpowiedzalnym bar-
dro pofterunku, ^(pośród irritable genas) ~~pracownik~~
^{myślności} energii, równowagony, pełen miary i talita. Tym jest
właśnie Sachorowski, ~~Ład~~ Mileray jak Moltke
lub Mahart, nie nigdy też nie powieści o sobie. Gdyby
premiówot: miałibyśmy nspamiatę Kromitę teatralną
Widunfiesigiolecia, przyrynek ułożony do Kultury
głowa. Zdaje się jednak, iż nie zrobienie głosu i cięty
by tyłko byłic przyznawany mł ^{prole} ~~Ład~~ pomyślać tyłtem
„miffna miencydara” i sranowanego cłonika.

Ski.

[Drazu zwiórt te „starby” w mnogich staryniach,
później dzień po dniu ^{coś} downac, ^{szepa} wiaż (sankat na-
bywał u antykmarijgów. Waidy ~~reopsis~~ ^{zbutniały}, cy kartha

pożółta ~~mała~~ sprawiły mu radość. Archiwum to pożytkom
i pożytku. — Łucki Ustach ^{po nim} (Tery Voller, jedyny z nas, ^u
dotrądnie jego wartość.

Łatwiej archiwalnym wybierać się ^{tej} ^{Saxia} ^{prono} ^{sta} Litw. obce
cytać sobie wiele z tej podręcz. „Teraz, kiedy jest już
Polska, ^{-małże-} spieszyc' się potysza, do to, przecie dla niej!”

[Leż odnieść za rozważanie i; jak ^{sie}~~on~~/yento, cicho. Czy nie
jemu podobnych miał na myśli ~~mamy~~ Naturopia,
w porządkiem w oim podręczniku swoim: „Cnota
dopiero chwali się po zgonie ^z z chwały”

5th.

Memorandum na probovine Roku / 63
Rok 1912-ty.

[Dzień przypominać będą te chwile, które w min przeżyliśmy, wijąc się w cierpieniach, jak owi Mędrziankowie w piecu rozpalonym.

1 Po interech, drugiej laty wojny poprzedniej, Wschód ujął się w kierunku
bliskiego celu. Sztucznie słucone budowa mocarstw centralnych pozyna
dzieć w porządek. Istniało więc, co ^{adelfii} ~~propagandzie~~ wierzy w Opetuano.
Zachwiała się Klamna i przewrotna polityka Koloru na glinianych uo-
gach. Wiersta go żelaznemu Klamny Teutonska buta i chęć przetrwania
z tą metalową piersią niebie, ~~Klamna~~ ~~z mniemania~~ z rozrywki świata
Wiemy więc pod czołową stopyta Anymana, nie zaś Waga jasności, prawdy
i prawa.

[illegible]

✓ Dopełniła się miara przynajmniej!

[Ed ustrojenem z Karlsruhe frowbeim, myślę prubiepa Karol
 halfburlli Krotkie etary swej kanyer od # „tajmanta“ z Krotumy
 do nageluego woda nad katastrofalną Siara, a wielki jego
 protektor, ten, który zań myśles, Wilhelm II, tyle poufały z
 „niebierłym Sprymieżenem“, zedhoncyt Wabotyństwo swoje any-
 marnym finatem, ukarujnym całą figurą tej ułości. Mniemano
 iż ołmory naręcie oń tajemniczy pięściem Fryderyka, noszony zna-
 czano na palcu, on zaś tymczasem, jak ~~nie~~ miałteyhouy defan-
 dant ^{nowa bez resia} umiunał (to Holandyi.
 zedhonyk Karol.

↳ funkcje oddziaływania - sprawy ich bezmierny i niesmięły powieści)

[Jedną ty, która ^{by} radowała się namiętności, że chociaż wuj był już znowu porażeniem nowego, rozległego życia kufłoci, gołym spodem ramion.

[Hordextana zniży złośliwa jada zabójczy zapach w organizm narodził. Odwrót to pierwszy na sobie zdeprawowany tyłowiłłona niewłaściwe - wnetżone obnym rozrywki. Zaczęli tenkiny i chycić go na łaśso, zwinł o ziem i wymusił traktat broni. A już przed tem zatonął obalonego ananki i tak skutecznie, że ten dotychczas nieradomy mijał do siebie, szarpie się w kunsach władcy, a po całym świecie rozłożył się miarowy fermentu bolniewskiego.

[Oto spekul, który świadomie porożkał światu imperium german - plie, ani przypuszczając, iż zaraża dołkuie ^{i porazi} (dano nikt i jego ~~z~~ własny organizm!

[A również kupa pomyślała zamru o porożkaniu po sobie godniej państwa. Komu, jeśli nie potajem? Wydzupinadaż ciemi przed wojną, jak parobkami, ^{gnie} ~~gnie~~ta, ^{do oskazy wille} grebta (w orakie wojny, a jenne na odcieku obelamta puzły Pandony!

[Wyj proponując tu ^{wy} ~~z~~iebr ^zmeż wie, austro-pastry rozwiązanie ^{liane} równoległe zaś „geoidalne pocieranie” Brenna, Seidlera (majster - słyli? ² ~~2~~ Edota o „Solent jagiłowitę”, odkomencelowany równocześnie Wasyla z Żywa do „sicpowników”. A Hunk i Marmaros - Iriget? A świadome ostanywanie, także potaków ¹²...

[Inegra i te są okupania, gdy zaś słowo jałnem, iż wpłaje od gny bałkitem, ~~wetkupa~~ „wprawni” stylet do yki, by nim ugrysi ~~z~~ pod zebro.

*

[D. 1. listopada, marcy o bejnim już jednogenn z Maierem gnow, padł ofiarą ukraińskiego zamachu.

[Gratulacje duchy Lewicki, Seidlerów i pruski von Hciurów od szeregu mniejszy przypotnady myśliwa do tego alite „samostanowienia”. Pfefferowi i Mayer-Mally'owie obłaskali się dopłonadymi ukonawcani polecen wiedeński. Natychmiast ^{precyzyjnie} ~~z~~ aparat sprężynowy.

[Pomysłowie było z góry pewne. Wypominiemy zapob, w noc św. Andrieja,

